

741/28.12.2018

2227
11.12.2018

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată „Legea concediului pentru divorț”*, inițiată de domnul deputat PSD Georgian Pop (**Bp.525/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare acordarea unui concediu pentru divorț de 3 zile lucrătoare, în scopul sprijinirii celor ce trec prin această situație, respectiv pentru acomodarea la noua situație din viața lor, indemnizația pentru concediul pentru divorț urmând să se plătească din fondul de salarii al unității și este egală cu salariul corespunzător perioadei respective.

Totodată, inițiatorul propune ca acest concediu pentru divorț să se acorde la cerere, de către angajator, în următoarele 4 săptămâni de la data constatării sau, după caz, a pronunțării divorțului.

Potrivit *Expunerii de motive*, „divorțul este un fenomen social cu manifestări constante în ultimele decenii în țara noastră. Întrucât efectele divorțului sunt profunde și de cele mai multe ori negative atât la nivel de individ, cât și la nivel de societate se impune ca statul să acorde o atenție sporită persoanelor care trec printr-un astfel de eveniment familial”.

II. Observații

1. Precizăm că, potrivit art. 152 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „În cazul unor evenimente familiale deosebite, salariații au dreptul la zile libere plătite, care nu se includ în durata concediului de odihnă”.

De asemenea, alin. (2) al aceluiași articol prevede faptul că „Evenimentele familiale deosebite și numărul zilelor libere plătite sunt stabilite prin lege, prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern”.

În acest context, apreciem că inițiativa legislativă nu este oportună, deoarece pentru introducerea unei astfel de reglementări nu este necesară elaborarea unui act normativ. O astfel de prevedere poate fi negociată între partenerii sociali și reglementată în contractul colectiv de muncă aplicabil, sau cuprinsă în regulamentul intern al unității.

2. Semnalăm faptul că printr-o reglementare similară, respectiv *Legea nr. 91/2014*¹, s-a instituit ziua lucrătoare liberă pentru îngrijirea sănătății copilului, în scopul de a asigura posibilitatea părinților sau reprezentanților legali ai copilului de a verifica anual starea de sănătate a acestuia.

Însă, în vreme ce, potrivit art. 2 alin. (2) din inițiativa legislativă, indemnizația pentru concediul de divorț ar urma să fie plătită din fondul de salarii al unității, fiind egală cu salariul corespunzător perioadei respective, conform art.² 1 alin. (3) din *Legea nr. 91/2014*, în cazul zilei lucrătoare libere pentru îngrijirea copilului, nu incumbă angajatorului obligația de a plăti drepturile salariale aferente.

Or, potrivit unui principiu general de drept, *ubi eadem est ratio, eadem solutio esse debet*³, în același sens fiind și dispozițiile art. 13 lit. a) din *Legea nr. 24/2000*⁴, potrivit căreia, „proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune”.

3. În ceea ce privește art. 3 alin. (2) din inițiativa legislativă, pentru rigoare normativă considerăm că era necesar să se facă referire în mod

---

¹ privind acordarea unei zile lucrătoare libere pe an pentru îngrijirea sănătății copilului;

² Persoanele prevăzute la alin. (2) au dreptul la liber, în condițiile prevăzute de prezenta lege, pentru îngrijirea sănătății copilului, fără obligația angajatorului de a plăti drepturile salariale aferente;

³ Unde se aplica același raționament, se aplica aceeași soluție;

⁴ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

expres la certificatul eliberat de ofițerul de stare civilă/notarul public și la hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a pronunțat divorțul. În acest fel se asigură corelarea necesară din punct de vedere terminologic cu dispozițiile art. 373 și urm. din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*.

4. Precizăm că în *Expunerea de motive* nu sunt evidențiate pregnant concluziile studiilor psihologice/lucrărilor de cercetare, impactul socioeconomic, consultările derulate etc., fiind nesocotite astfel exigențele de tehnică legislativă prevăzute de art. 31 din *Legea nr. 24/2000*.

Astfel, considerăm că afirmația „*prin oferirea unui concediu pentru divorț de 3 zile plătite statul poate ajuta la diminuarea efectelor negative ale divorțului*”, din cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare, nu se fundamentează pe rezultatele unor cercetări științifice, sociologice și psihologice.

Mai mult, este de notorietate faptul că în multe situații care implică probleme nerezolvate între foștii soți, trebuie să treacă o anumită perioadă de timp pentru ca aceștia să poată depăși stările conflictuale, tensiunile și dificultățile emoționale post-divorț, detensionarea raporturilor dintre foștii soți neputând interveni *uno icto*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului